

[Rahbæk Møller]

ning, der giver et mindre provenu til staten, gør det til en ret ejendommelig affære. Jeg vil også medgive, at ministerens forslag vil medføre en væsentlig bedre tilstand på området, men vil dog sætte spørgsmålstegn ved, om det er den rigtige løsning, man har fundet.

Det, der generer os, er ikke, at ministeren foreslår, at goodwill ikke mere er afskrivningsberettiget – tværtimod. Goodwill er ikke en maskine, der taber i værdi. Der er tale om et aktiv, der kan stige eller falde afhængigt af ejerens indsats og held. Men det, der forekommer os urimeligt i forbindelse med ministerens forslag, er, at man afskaffer beskatningen af goodwill. Trods alt er der tale om indtægt, og indtægter bør beskattes, specielt når der som her ofte vil være tale om en del genvundne afskrivninger, der skjuler sig under begrebet goodwill.

Derfor er jeg mere interesseret i at se på baggrunden for den asymmetri, der giver problemerne, nemlig asymmetrien mellem beskatningsgrundlaget og afskrivningsgrundlaget. Som bekendt er der en bundgrænse i beskatningsgrundlaget på op til 175.000 kr., medens der kan afskrives på det fulde beløb. Endvidere beskatter man efter kontantværdien, mens der kan afskrives på den prioriterede værdi. Spørgsmålet er, om vi ikke skulle se på disse to former for asymmetri og ændre dem, så der bliver symmetri i tingene. I den forbindelse kunne vi da godt overveje at tage det særlige spørgsmål om skattefri omdannelse af virksomheder op til overvejelse.

Min konklusion er, som det vil fremgå, at vi hverken kan sige ja eller nej til ministerens forslag. Men vi erkender, at der er et problem, og vi er villige til sammen med andre partier at overveje, hvordan vi bedst løser dette problem.

Glistrup (FP):

Dette forslag er et supertypisk eksempel på den nye skatteministers virke og hans forsøg på at foregribe den fagre nye 1984-verden, som er os andre så afskyelig. Han kommer og siger: her letter jeg, jeg ophæver en beskatning – når forslaget i virkeligheden går ud på en skatteskærpelse. Han kommer og siger: nu vil jeg forenkler administrationen – hvor forslaget i virkeligheden går ud på, at papiryranniet og papirvældet og vilkårlighe-

den i administrationens virke bliver yderligere understreget. Ja, sådan sælger man altså varen, når man har et monopol – statsradio og -fjernsyn – og derfor kan klare tingene, uden at oppositionen virkelig kan komme frem i dette land.

Det, der er sandheden, er jo, at dette forslags væsentligste element er ophævelse af køberens afskrivningsbeføjelse og derigennem et gevaldigt merprovenu til den hungrende statskasse og en vanskeliggørelse af folks sociale stilling dér, hvor de er lige ved at oparbejde en ny virksomhed, og hvor deres socialindkomst så bliver forhøjet. Det, der er kernen i dette forslag, og det, som virkelig tæller i penge, er, at de, der har været så uheldige at købe en goodwill, ikke skal kunne fradrage udgifterne til det, og det er diskrimination i forhold til den, der selv har oparbejdet en forretning, og som løbende kan afskrive det. Det er den nye forskelsbehandling, ministeren vil indføre.

Hvis man ser på sælgerside, hvor ministeren så elegant har forsøgt at fuppe folk til at tro, at det er dér, man skal fokusere, så er problemerne løst et langt stykke ad vejen med de ting, som allerede er gennemført i retning af § 6 a-fradragene, som, hvis det var sælgerens interesser, man forsøgte at varetage, dog kunne føres videre ud, ved at man forhøjede § 6 a-fradragene, for min skyld meget gerne så langt, at man sagde, at man totalt ophævede det, gav et § 6 a-fradrag på en halv snes milliarder kroner eller sådan noget lignende. Så var det klaret, og dermed kunne man gå den vej og klare tingene den vej rundt, men det ligger skam ministeren fjernt at se at få klaret problemerne på den måde.

At sige, at det løser noget med generationsonsskifter, er pjat, for det forudsætter, at man simpelt hen handler med folk, hvor køberen kan påberåbe sig tåbeparagraffen bagefter: han kendte ikke skattelovgivningen. Selvfølgelig er en køber, der ikke kan fradrage udgiften til goodwill, tilbøjelig til at give mindre for goodwill, end han ellers ville. Derfor er der intet, der letter generationsbeskatningen her.

Men vilkårligheder i embedsmandsadministrationen kommer til at blomstre mere. Hr. Anders Poulsen sagde f. eks.: ja men så skal man ikke mere se på goodwill. Jo, vel skal man så, for man skal under alle omstændig-